

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

*Plac św. Piotra
Niedziela, 2 lipca 2023 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

W dzisiejszej Ewangelii Jezus mówi: „Kto przyjmuje proroka jako proroka, nagrodę proroka otrzyma” (Mt 10, 41). Trzykrotnie słowo „prorok”; ale kto to jest prorok? Niektórzy wyobrażają go sobie jako swego rodzaju maga, który przepowiada przyszłość, ale to jest wyobrażenie przesądne, a chrześcijanin nie wierzy w przesady, takie jak magia, karty, horoskopy i tym podobne. Nawiasem mówiąc – wielu, bardzo wielu chrześcijan daje sobie odczytywać z ręki – proszę was! Inni przedstawiają proroka tylko jako postać z przeszłości, która istniała przed Chrystusem, żeby zapowiadać Jego przyjście. A jednak sam Jezus dziś mówi, że trzeba przyjmować proroków; a zatem istnieją oni nadal, ale kto to taki? Kto to jest prorok?

Prorokiem, bracia i siostry, jest każdy z nas – w istocie wraz z chrztem wszyscy otrzymaliśmy *dar i misję prorocstwa* (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, 1268). Prorok to ten, kto na mocy chrztu pomaga innym odczytywać teraźniejszość pod natchnieniem Ducha Świętego. To bardzo ważne — odczytywanie teraźniejszości nie jak kroniki, ale pod natchnieniem Ducha Świętego, który pomaga zrozumieć zamysły Boga i do nich się stosować. Innymi słowy, prorokiem jest ten, kto wskazuje innym Jezusa, kto daje o Nim świadectwo, kto pomaga żyć dniem dzisiejszym i budować jutro według Jego planów. Zatem wszyscy jesteśmy prorokami, świadkami Jezusa, „aby moc Ewangelii jaśniała w życiu codziennym, rodzinnym i społecznym” (*Lumen gentium*, 35). Prorok jest żywym znakiem, który wskazuje Boga innym, prorok jest odbłaskiem światła Chrystusa na drodze braci. Możemy się więc zastanowić: czy ja, który przy chrzcie zostałem „wybrany na

proroka”, mówię, a przede wszystkim czy żyję jako świadek Jezusa? Czy wnoszę trochę Jego światła w czyjeś życie? Czy weryfikuję się co do tego? Czy się zastanawiam – jak jest z moim świadectwem, jak jest z moim prorocstwem?

Pan w Ewangelii prosi również, *by przyjmować proroków*, a zatem ważne jest, byśmy przyjmowali siebie nawzajem jako takich, jako zwiastunów Bożego przesłania, każdy zgodnie ze swoim stanem i swoim powołaniem, i abyśmy to robili tam, gdzie żyjemy, to znaczy w rodzinie, w parafii, we wspólnotach zakonnych, w środowiskach Kościoła i społeczeństwa. Duch rozdzielił dary prorocstwa w świętym ludzie Bożym - dlatego dobrze jest słuchać wszystkich. Na przykład, kiedy trzeba podjąć ważną decyzję, dobrze jest przede wszystkim pomodlić się, wzywać Ducha, ale także słuchać i rozmawiać, z ufnością, że każdy, nawet najmniejszy, ma coś ważnego do powiedzenia, jakiś dar proroczy, którym może się podzielić. W ten sposób szuka się prawdy i szerzy się klimat słuchania Boga i braci, w którym osoby czują się przyjmowane nie tylko wtedy, kiedy mówią to, co mnie się podoba, ale czują się akceptowane i doceniane jako dary ze względu na to, czym są.

Pomyślmy, jak wielu konfliktów można by uniknąć i rozstrzygnąć je w ten sposób, wysłuchując innych ze szczerym pragnieniem zrozumienia się! Zadajmy sobie zatem na koniec pytanie: czy umiem przyjmować braci i siostry jako dary prorocze? Czy wierzę, że ich potrzebuję? Czy słucham ich z szacunkiem, pragnąc się uczyć? Bowiem każdy z nas potrzebuje uczyć się od innych, każdy z nas potrzebuje uczyć się od innych.

Oby Maryja, Królowa Proroków, pomagała nam dostrzegać i przyjmować dobro, jakie Duch zasiał w innych.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy bracia i siostry, również w tym okresie letnim nie ustawajmy w modlitwie o pokój, szczególnie w intencji narodu ukraińskiego, tak bardzo doświadczonego. A nie pomijajmy innych wojen, niestety, często zapominanych, i licznych konfliktów i starć, które wykrwawiają wiele miejsc na ziemi; dziś jest tak wiele wojen... Interesujmy się tym, co się dzieje, pomagajmy cierpiącym i módlmy się, bo modlitwa jest łagodną siłą, która chroni i wspiera świat.

Pozdrawiam was wszystkich, rzymian i wiernych przybyłych z różnych krajów i miejscowości włoskich; w szczególności siostry od św. Józefa Benedykta Cottolenga, młodzież bierzmowaną z Ibizy i Formentery, chłopców i dziewczęta z jednostki duszpasterskiej w Tremignon-Vaccarino w prowincji Vicenzy. Pozdrawiam również „Gruppo San Mauro” z Cavarzere i przedszkole „Madonna dell’Olmo” z Verdellino. Pozdrawiam chłopców i dziewczęta od Niepokalanej.

Wszystkim życzę miłej niedzieli i proszę, nie zapominajcie o modlitwie za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana